

Et spørgsmål om liv og død: Opfordring til international mobilisering af fødevareresressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika

Mit navn er Ramasimong Phillip Tsokolibane. Jeg er leder af LaRouche-bevægelsen i Sydafrika. Jeg fremsætter ikke denne presserende appel som borger i mit land, men som talsmand for alle dem der nu sulter, eller snart vil sulte, i Afrika, og som ikke har nogen til at tale på deres vegne.

Lige nu sulter mange millioner af mine afrikanske landsmænd. De sulter takket være en bevidst fremtvungen underudvikling af mit kontinent – håndhævet af det britiske imperiums neokoloniale magt, der agerer gennem den økonomiske magt fra City of London og Wall Street – i kombination med både en global pandemi og græshoppeplage samt andre naturkatastrofer, der påvirker fødevarerproduktionen på kontinentet. For at bruge et teknisk sprog lider de af 'akut fødevareresikkerhed i fase 4', et skridt væk fra 'fase 5: sult'. Hvis man dropper den elskværdige jargon, sulter de allerede, mens millioner flere også vil stå over for sult, medmindre der hurtigt stilles mad til rådighed for dem.

'Menneskeheden står over for den største krise, nogen af os nogensinde har set. Det er tid for de velhavende til at stille op for at hjælpe dem, der har mindst'. Denne advarsel kom den 17. september fra David Beasley, administrerende direktør for FN's Verdensfødevarereprogram. Han skrev, at 30 millioner mennesker nu er i fare for at dø af sult. De fleste af dem er i Afrika.

Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er et spørgsmål om, hvad der vil komme til at ske – det sker allerede. Og medmindre der bliver gjort noget, og gjort noget snart, vil millioner og atter millioner af mennesker dø i de næstkommende uger og måneder, som David Beasley advarede om. Han talte allerede til FN's Sikkerhedsråd i april og advarede om, at 300.000 mennesker om dagen kunne dø.

Alt imens forskellige velgørenhedsorganisationer og andre organisationer har slået alarm og appelleret om penge, er det spørgsmål, som vi står over for, hvis vi vil redde liv, at sikre omfattende mængder mad hurtigst muligt til sultne og sultende mennesker. I betragtning af beskaffenheden af infrastrukturen på kontinentet, og det faktum at meget af denne hungersnød forekommer i isolerede landdistrikter, ligger den distribution der må finde sted, langt ud over de enkelte regeringer og nødhjælpsagenturers midler.

Jeg tror, at vi må mobilisere verdens mest kompetente militærstyrkers logistiske kapacitet og udarbejde en strategi for at skaffe fødevareforsyninger fra fødevareproducerende nationer, såsom USA og Canada, og bringe dem direkte til dem, der har brug for det. Lad såvel 'venner som fjender' gå sammen i denne, den største af alle, humanitære bestræbelser. I sin seneste pavelige rundskrivelse, Fratelli Tutti (om broderskab og socialt venskab), skrev hans hellighed pave Francis, at det omsider er tid til at menneskeheden opgiver tanken om, at krig er berettiget – enhver form for krig, der koster menneskeliv. Dette er snarere en krig – eller mere præcist, en international kamp – for at redde det helligste af alt: menneskeliv.

Jeg appellerer til den amerikanske præsident, Donald Trump:

Tag denne udfordring op. Giv Amerikas landmænd missionen med at producere fødevarer til at brødføde de sultende, alt imens man tager de enorme ressourcer fra det amerikanske militær i anvendelse på denne barmhjertighedsmission, for at bringe mad

til dem på mit kontinent, der har brug for det. Gør dette i din hustrus ånd, den elskværdige førstedame, Melania, som lovede at hjælpe Afrika og især dets børn på enhver mulig måde, da I besøgte kontinentet i oktober 2018. Tag ethvert skridt med nødforanstaltninger, der er nødvendige, for at få dette til at ske.

Dette burde være tilstrækkelig grund til at indkalde til det internationale stormagtstopmøde, som den store dame, Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet, har opfordret til.

Vi kan redde liv, men det vil kræve en international indsats for at gøre det. USA har gjort det tidligere. Jeg mindes den store indsats for at bringe mad til de sultende mennesker i Europa efter 2. Verdenskrig, der involverede en mobilisering af det storsindede og gode amerikanske folk, der sendte disse CARE-pakker og madforsyninger.

Mine afrikanske søstre og brødre kan blive frelst, hvis viljen er der, og hvis folk kan se sig selv handle i en ånd af næstekærlighed (agapē), hæve sig over småligheder for at gøre noget godt og stort.

Den 13. oktober 2020